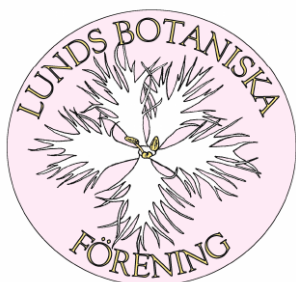

2014-06-23

Till
Länsstyrelsen i Skåne Län
Miljöavdelningen
205 15 MALMÖ

Yttrande över

Förslag till bildande av naturreservatet Råbockarp i Kristianstads kommun (dnr 511-13 554-2014)

Lunds Botaniska Förening har beretts tillfälle lämna synpunkter på förslaget att bilda naturreservatet Råbockarp och vill lämna följande synpunkter.

Linderödsåsens sluttningszon - Naturvärden

Inledningsvis vill Föreningen redovisa sin principiella uppfattning om naturvärden på Linderödsåsens nordostsluttning.

Ädellövskogarna på Linderödsåsens nordostsluttning saknar från naturvårdssynpunkt motsvarighet i Sverige. Magrare, näringsfattiga hedskogar på åsens högre delar övergår i mer näringsrika ängskogar i åsens nedre partier. Ekologiska gradienter avseende jordmånstyper, näringsförhållanden, fuktighet/hydrologi, trädslagsfördelning och vegetationstyper karakteriserar åsens sluttningszoner. Miljöförhållanden ger förutsättningar för variation och biologisk mångfald med stor artrikedom av både vanliga och mera ovanliga växt- och djurarter. Exklusiva miljöer bildas särskilt i åsens nedre sluttning, där översilningsvatten präglar vegetation och jordmån, växt- och djurliv. Vattnet kan också mynna i åar, bäckar eller sumpskogar.

Detta är en ekologiskt fungerande naturmiljö av största och oskattbart värde. Mark och vegetation utgör ett fungerande filter (reningsverk) för markvattnet och är en garant för ett friskt och rent vatten i bäckar och åar. Ädellövskogens olika trädslag förekommer här i sin naturliga miljö med olika växtsamhällen och skapar ovärderliga förutsättningar för ett artrikt växt- och djurliv. Detta synsätt bör vara utgångspunkt i skyddet av naturtyper och arter inom Linderödsåsens hela sluttningszon. Om detta också är Länsstyrelsens uppfattning bör det komma till uttryck i det aktuella reservatsärendet.

Föreningens ställningstagande

Sluttningszonen med från naturvårdssynpunkt värdefulla vattendrag och ädellövskogar, främst bokskog och med Vramsån vid sin lägsta punkt, bildar tillsammans i denna del av åsen en ekologisk fungerande och sammanhållen helhet av högsta värde. Vattendraget kräver för långsiktig överlevnad en skyddszon av i

området naturligt förekommande lövskog. Vramsån är ett europeiskt toppobjekt med två i Art- och habitatdirektivet särskilt utpekade musselarter i Vramsån.

Föreningen *föreslår och tillstyrker*

- * att det föreslagna området skyddas som naturreservat,
- * att skyddet ska utvidgas och utan avbrott vara sammanhängande i sluttningszonen,
- * att Vramsån med lövskogs-zonen bildar ett sammanhängande Natura 2000-område och att Länsstyrelsen tar initiativ för att anmäla denna utvidgning som nytt Natura 2000-område enligt Regeringens uppdrag i januari och Naturvårdsverkets anvisningar.

Föreningen *avstyrker*

- * att förslaget till reservatsbestämmelser och skötselplan fastställs i befintligt skick, eftersom förslaget måste omarbetas och fördjupas i väsentliga delar.

Av litteraturlistan framgår att information om Råbockarp, inte Hallaröd som anges inledningsvis i Föreläggandet, uppenbarligen är otillräcklig och kan vara en förklaring till den mycket allmänt hållna, oprecisa texten. Väsentligt underlagsmaterial saknas i remissen, till exempel kartor över områdets jordmånstyper, vegetationskartor över trädslag och fältskiktets växtsamhällen. Sådana kartor visar på samband hur naturtyper och arter är beroende av jordmånen och förklarar varför vissa arter enbart förekommer på bestämda platser. Vidare noteras att tillräckliga uppgifter om mossor och andra arter, som rimligen är av betydelse att dokumentera, saknas. Kartor över rödlistade växters och djurs utbredningsområde, särskilt de som berörs av föreslagna åtgärder, skulle varit värdefullt att haft kartlagt. Utan relevant information kan skötselplanen inte bli ett styrinstrument och inte heller bli användbart av någon förvaltare. Reservatsförslaget och skötselplanen kan förbättras!

Det aktuella reservatsområdet domineras av bokskog. Som mål anges dock att målet ska vara att bevara och utveckla ett ädellövskogsområde, främst bestående av bok, ek och hassel.

Syftet att utveckla en ädellövskog med ek och hassel inom bokskogsområdet ifrågasätts. En trädslagskarta skulle visa att ek inte är något spontant förekommande trädslag i skogarna. Att plantera ek i större luckor i skogen är en åtgärd som är direkt felaktig, eftersom jordmånen inte lämpar sig för ek. Ek konkurreras naturligt ut av andra träd i skogsmiljö. Eken i området är en rest av äldre tiders kulturlandskap och kommer med tiden att dö ut, om underhållsåtgärder inte sköts. Hassel är inget naturligt inslag i bokskog! Att arbeta mot naturens utveckling i naturreservatet är ingen åtgärd som kan förordas, eftersom det enbart kostar pengar, vilket är en bristvara enligt skötselplanen.

Vilka är de faunistiska, floristiska och mykologiska värdena inom området, som ska utvecklas enligt syftet med reservatet? I allt väsentligt saknas redovisning av områdets biologiska värden, vilket bör presenteras i kapitlet Biologiska bevarandevärden.

Vilka rödlistade arter ska planteras in för att gynnsam bevarandestatus ska uppnås? Vilka biotoper är lämpliga och kan komma ifråga för inplantering? Hur stor är idag

artens population? Är populationsstorleken redan idag gynnsam på platsen? Är förslaget om inplantering av rödlistade arter realistiskt? Frågorna är många.

Ett naturreservat och en skötselplan, som saknar uppgifter och konkreta mål, kan varken följas upp, utvärderas eller kostnadsberäknas.

Reservatsgränsen är inte tydlig på kartorna. Det går inte att utläsa om hela eller halva Vramsån eller lokalt ingen del ingår i reservatet.

Reservatsbestämmelser och skötselplan i Råbockarp måste samordnas och överensstämma med mål och beslutad bevarandeplan för Natura 2000-området Vramsån (SE0420310), så att naturvärden i det sistnämnda området inte äventyras. Reservatsförslaget måste enligt lag med prioritet beakta hot och andra bedömningar som gäller för bevarandet av Natura 2000-området. Härigenom stärks det framtida skyddet för området som helhet.

Askskottsjuka och almsjuka förekommer i området. Jättebjörnloka har etablerat sig i fuktiga områden. Planerna att öka arealen högörtäng (*Filipendula ulmaria*-ängar) avstyrks. Högörtängar finns naturligt i områden, som är för blöta för träd och buskar och detta är något som naturen bäst själv reglerar. Om buskage röjs för att skapa högörtängar är det blott en tidsfråga, innan buskagen återerövrat marken. Det är bättre och mera lönande, som också framförts ovan, att arbete med naturen än mot.

Att ge tillstånd att bygga en jaktstuga inne i skogsområdet avstyrks bestämt. I området finns redan jakttorn. Avverkning av barrskogen pågår redan idag, innan skötselplanen fastställts.

Råbockarp kan presenteras på olika sätt, bland annat kan bättre bildmaterial under sommarhalvåret ge området ett helt annat och avsevärt mera angenämt intryck.

Föreningen förordar att reservatsförslaget och skötselplanen omarbetas och ändras i enlighet med ovanstående.

Vänliga hälsningar

Åke Svensson
Ordförande
Lunds Botaniska Förening

www.lundsbotaniska.se